

“मीठे बच्चे- बाबाले २१ जन्मको लागि तिम्रो दिल यसरी बहलाउनुहुन्छ जसले गर्दा तिम्रीलाई दिल बहलाउनको लागि मेला-जात्रा आदिमा जाने आवश्यकता हुँदैन ।”

प्रश्न:- जुन बच्चाहरू अहिले बाबाको मदतगार बन्छन् उनीहरूको लागि कुनचाहिँ ग्यारेन्टी छ ?

उत्तर:- श्रीमत अनुसार राजधानी स्थापना गर्नमा मदतगार बन्नेवाला बच्चाहरूको लागि ग्यारेन्टी छ- उनीहरूलाई कालले कहिल्यै खान सक्दैन । सत्ययुगी राजधानीमा कहिल्यै अकाल मृत्यु हुन सक्दैन । मदतगार बच्चाहरूलाई बाबाद्वारा यस्तो प्राइज मिल्छ जसले गर्दा २१ पीढीसम्म अमर बन्न पुग्छन् ।

ओम् शान्ति । बनीबनाऊ सृष्टिचक्र अनुसार कल्प पहिले मुताबिक शिव भगवानुवाच । अब आफ्नो परिचय त बच्चाहरूलाई मिल्नो । बाबाको पनि परिचय मिल्नो । बेहदका बाबालाई त जानिसक्यौ र बेहदको सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई पनि जान्यौ । नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार कसैले राम्रोसँग जान्दछन् जसले फेरि सम्झाउन पनि सक्छन् । कसैले अपुरो र कसैले कम । जस्तै लडाईँमा पनि कोही कमाण्डर चीफ, कोही क्याप्टेन, कोही के बन्छन् । राजाईको मालामा पनि कोही धनी प्रजा, कोही गरिब प्रजा, नम्बरवार हुन्छन् । बच्चाहरूले जान्दछन्- वास्तवमा हामी स्वयम् श्रीमतमा सृष्टिमा श्रेष्ठ राजधानी स्थापना गरिराखेका छौं । जति-जति जसले मेहनत गर्छन् त्यति-त्यति बाबाबाट प्राइज मिल्छ । आजभोलि शान्तिको लागि राय दिनेवालालाई पनि प्राइज मिल्छ । तिमी बच्चाहरूलाई पनि प्राइज मिल्छ । त्यो उनीहरूलाई मिल्न सक्दैन । उनीहरूलाई हरेक कुरा अल्पकालको लागि मिल्छ । तिमी बाबाको श्रीमतमा आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ । त्यो पनि २१ जन्म, २१ पीढीको लागि ग्यारेन्टी छ । वहाँ बाल्यकाल वा जवानीमा कालले खाँदैन । यो पनि जान्दछौ न मन, न चित्तमा थियो, हामी यस्तो ठाउँमा आएर बसेका छौं, जहाँ तिम्रो यादगार पनि खडा छ । जहाँ ५ हजार वर्ष पहिले पनि सेवा गरेका थियौ । दिलवाडा मन्दिर, अचलघर, गुरु शिखर छन् । सद्गुरु पनि उच्चभन्दा उच्च तिम्रीलाई मिल्नुभएको छ, जसको यादगार बनाएका छन् । अचलघरको पनि रहस्य तिम्रीले बुझेका छौ । त्यो भयो घरको महिमा । तिमी आफ्नो पुरुषार्थले उच्चभन्दा उच्च पद पाउँछौ । यो हो वन्दरफुल तिम्रो यादगार । त्यहीँ नै तिमी चैतन्यमा आएर बसेका छौ । यो सबै हो रूहानी कारोबार, जो कल्प पहिले चलेको थियो । उनको पूरा यादगार यहाँ छ । नम्बरवन यादगार छ । जसरी कसैले ठूलो परीक्षा पास गर्छ भने उनीहरू भित्र खुशी, रौनक आउँछ । फर्निचर, पोसाक कति राम्रो राख्छन् । तिमी त विश्वको मालिक बन्छौ । तिमिसँग कसैको तुलना हुन सक्दैन । यो पनि स्कूल हो । पढाउनेवालालाई पनि तिम्रीले जानिसकेका छौ । भगवानुवाच भक्तिमार्गमा जसलाई याद गर्छौ, पूजा गर्छौ केही पनि थाहा हुँदैन । बाबाले नै सम्मुख आएर सबै रहस्य सम्झाउनुहुन्छ किनकि यी यादगारहरू सबै तिम्रा पछाडिको अवस्थाका हुन् । अहिले रिजल्ट निकलेको छैन । जब तिम्रो अवस्था सम्पूर्ण बन्छ, त्यसको फेरि भक्तिमार्गमा यादगार बन्छ । जसरी रक्षाबन्धनको यादगार हुन्छ । जब पूरा पक्का रक्षा बाँधेर हामी आफ्नो राज्य लिन्छौ, त्यसपछि फेरि यादगार मनाइदैन । यस समयमा तिम्रीलाई सबै मन्त्रहरूको अर्थ सम्झाइएको छ । ओम्को अर्थ सम्झाइएको छ । ओम्को अर्थ कुनै लामो छैन । ओम्को अर्थ हो अहम् आत्मा, मम शरीर । अज्ञान कालमा पनि तिम्री देह-अभिमानमा रहन्छौ भने आफूलाई शरीर सम्झन्छौ । दिन-प्रतिदिन भक्तिमार्ग तल गिर्दै जान्छ । तमोप्रधान बन्दै जान्छ । हरेक चीज पहिले सतोप्रधान हुन्छ । भक्ति पनि पहिले सतोप्रधान थियो । जब एक सत्य शिवबाबालाई याद गर्थ्यौ । थियौ पनि धेरै कम । दिन-प्रतिदिन वृद्धि धेरै हुनु छ । बेलायतमा धेरै बच्चा पाउनेलाई इनाम मिल्छ । बाबाले भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो । सृष्टिको धेरै वृद्धि भइसकेको छ, अब पवित्र बन ।

तिमी बच्चाहरूले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई अब बाबाद्वारा जानिसकेका छौ । सत्ययुगमा भक्तिको नाम निसान हुँदैन । अहिले कति धुमधाम छ, मेला-जात्रा धेरै लाग्छन् । मनुष्य त्यहाँ गएर दिल बहलाउँछन् । तिम्रो दिल त बाबाले आएर २१ जन्मको लागि बहलाउनुहुन्छ जसले गर्दा तिम्री सदैव बहलिरहन्छौ । तिम्रीलाई कहिले मेला आदिमा जाने ख्याल पनि आउँदैन । मनुष्य जहाँ गए पनि सुखको लागि जान्छन् । तिम्रीलाई कहीं

पहाडमा जाने आवश्यकता छैन । यहाँ हेर कसरी मनुष्य मर्छन् । मनुष्यहरूले त सत्ययुग-कलियुग, स्वर्ग-नर्कलाई पनि जान्दैनन् । तिमी बच्चाहरूलाई त पूरा ज्ञान मिलेको छ । तिमीलाई मसँग रहनु छ भनेर बाबाले भन्नुहुन्न । तिमीलाई घरबार पनि सम्हाल्नु छ । बच्चाहरू अलग तब हुन्छन् जब कुनै खिटखिट हुन्छ । फेरि पनि तिमी बाबासँग रहन सक्दैनौ । सबै सतोप्रधान बन्न सक्दैनन् । कोही सतो, कोही रजो, कोही तमो अवस्थामा पनि छन् । सबै एकै ठाउँमा रहन सक्दैनन् । यो राजधानी बनिरहेको छ । जसले जति-जति बाबालाई याद गर्नेछन्, त्यस अनुसार राजधानीमा पद पाउनेछन् । मुख्य कुरा हो नै बाबालाई याद गर्ने । बाबाले स्वयम् बसेर ड्रिल सिकाउनुहुन्छ । यो हो डेड साइलेन्स । तिमीले यहाँ जे जति देख्छौ, त्यसलाई देख्नु छैन । देहसहित सबैको त्याग गर्नु छ । तिमीले के देख्छौ ? एक त आफ्नो घरलाई र पढाइ अनुसार जे पद पाउँछौ, त्यस सत्ययुगी राजधानीलाई पनि तिमी नै जान्दछौ । जब सत्ययुग हुन्छ तब त्रेता हुँदैन, त्रेता हुँदा द्वापर हुँदैन, द्वापर हुँदा कलियुग हुँदैन । अहिले कलियुग पनि छ, संगमयुग पनि छ । हुन त तिमी बसेका छौ पुरानो दुनियाँमा तर बुद्धिले सम्भन्धौ हामी संगमयुगी हौं । संगमयुग केलाई भनिन्छ— यो पनि तिमीले जान्दछौ । पुरुषोत्तम वर्ष पुरुषोत्तम मास, पुरुषोत्तम दिन पनि यस पुरुषोत्तम संगममा नै हुन्छ । पुरुषोत्तम बन्ने घडी पनि यस पुरुषोत्तम युगमा नै हुन्छ । यो धेरै सानो लीप युग हो । तिमीहरू बाजोली (पल्टनवाजी) खेल्छौ जसबाट तिमी स्वर्गमा जान्छौ । बाबाले देख्नुभएको छ— कसरी साधुहरू अथवा कोही-कोही बाजोली खेल्दा-खेल्दै यात्रामा जान्छन् । ठूलो कठिनाइ उठाउँछन् । अब यसमा कठिनाइको कुरा छैन । यो हो योगबलको कुरा । के यादको यात्रा तिमी बच्चाहरूलाई कठिन लाग्छ ? नाम त धेरै सहज राखिएको छ । कतै सुनेर नडराउनु । भन्छन्— बाबा हामी योगमा रहन सक्दैनौं । बाबाले फेरि हलका गरिदिनुहुन्छ । यो हो बाबाको याद । याद त सबै चीजहरूलाई गरिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भ । तिमी बच्चा हौ नि । तिम्रो बुवा पनि हुनुहुन्छ मासुक पनि हुनुहुन्छ । सबै आशिक उहाँलाई याद गर्छन्, एक बाबा अक्षर पनि काफी छ । भक्तिमार्गमा तिमी मित्र सम्बन्धीहरूलाई याद गर्दै, फेरि पनि हे प्रभु हे ईश्वर अवश्य भन्छौ । केवल त्यो के चीज हो भन्ने कुरा चाहिँ थाहा हुँदैन । आत्माहरूको बुवा त परमात्मा हुनुहुन्छ । यस शरीरको बुवा त देहधारी हुनुहुन्छ । आत्माहरूको बुवा अशरीरी हुनुहुन्छ । उहाँ कहिले पुनर्जन्ममा आउनुहुन्न । अरू सबै पुनर्जन्ममा आउँछन्, यसैले बाबालाई नै याद गर्छन् । अवश्य कुनै समयमा सुख दिनुभएको होला । उहाँलाई भनिन्छ दुःखहर्ता, सुखकर्ता, तर उहाँको नाम, रूप, देश, काललाई जान्दैनन् । जति मनुष्य उती कुराहरू, अनेकौं मत छन् ।

बाबाले कति प्रेमले पढाउनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ ईश्वर, शान्ति दिनेवाला । उहाँबाट कति सुख मिल्छ । एउटै गीता सुनाएर पतितहरूलाई पावन बनाइदिनुहुन्छ । प्रवृत्ति मार्ग पनि चाहिन्छ नि । मनुष्यहरूले कल्पको आयु लाखौं वर्ष भनिदिएका छन्, अनि त अनगिन्ती मनुष्य भइहाल्छन् । कति भूल गरेका छन् । यो ज्ञान तिमीलाई अहिले मिल्छ फेरि प्रायः लोप भइहाल्छ । चित्र त छन्, जसको पूजा हुन्छ । तर आफूलाई देवता धर्मको सम्भूदैनन् । जसले जसको पूजा गर्छन्, उनीहरू त्यही धर्मका हुन् नि । हामी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका हौं भन्ने कुरा सम्भन सक्दैनन् । उनीहरूको नै वंशावली हो । यो बाबाले नै सम्भाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी पावन थियौ, फेरि तमोप्रधान बनेका छौ, अब पावन सतोप्रधान बन्नु छ । के गंगा स्नानले बन्दछौ ? पतित-पावन त बाबा हुनुहुन्छ । उहाँले जब बाटो देखाउनुहुन्छ तब न पावन बन्न सकिन्छ । पुकारिरहन्छन् तर केही पनि जान्दैनन् । आत्माले अङ्ग (अरगन्स) द्वारा पुकार्छ— हे पतित-पावन बाबा आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । सबै पतित छन्, काम चितामा जलिरहन्छन् । यो खेल नै यस्तो बनेको छ । फेरि बाबा आएर सबैलाई पावन बनाउनुहुन्छ । यो कुरा बाबाले संगममा नै सम्भाउनुहुन्छ । सत्ययुगमा हुन्छ एक धर्म, बाँकी सबै वापस जान्छन् । तिमीले ड्रामालाई बुझेका छौ, जसलाई अरू कसैले जान्दैन । यो रचनाको आदि-मध्य-अन्त्य के हो, अवधि (ड्युरेसन) कति हो, यो तिमीले नै जान्दछौ । उनीहरू सबै शूद्र हुन्, तिमी हौ ब्राह्मण । तिमी पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछौ । कसैले व्यर्थमा समय गुमाएको छ भने उसले पढाइ

कम गरेको कुरा उसको रजिस्टरबाट थाहा हुन्छ । चरित्र (क्यारेक्टर) को रजिस्टर हुन्छ । यहाँ पनि रजिस्टर हुनुपर्छ । यो हो यादको यात्रा, जसको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन । सबैभन्दा मुख्य विषय हो यादको यात्रा । आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर्नु छ । आत्माले मुखले भन्छ— म एउटा शरीर छोडेर दोस्रो लिन्छु । यी सबै कुराहरू यी ब्रह्मा बाबाले सम्झाउँदैनन् । तर ज्ञानसागर परमपिता परमात्माले यस रथमा बसेर सुनाउनुहुन्छ । गऊ मुख भनिन्छ । मन्दिर पनि यहाँ बनेको छ, जहाँ तिमी बसेका छौ । जसरी तिम्रो सीढी छ, त्यसरी नै वहाँ पनि सीढी हुन्छ । तिमीलाई चढ्नमा थकावट हुँदैन ।

तिमी यहाँ आएका छौ बाबाबाट पढेर ताजा (रिफ्रेस) हुनको लागि । वहाँ कामकाज (गोरखधन्दा) धेरै हुन्छ । शान्तिले सुन्न पनि सक्दैनौ । संकल्प चलिरहन्छ— कसैले देख्छ कि, चाँडै घर जाऊँ । कति चिन्ता रहन्छ । यहाँ कुनै पनि चिन्ता छैन, मानौँ होस्टेलमा रहन्छौ । यहाँ ईश्वरीय परिवार छ । शान्तिधाममा भाइ-भाइ रहन्छन् । यहाँ छन् भाइ-बहिनी किनकि यहाँ पार्ट बजाउन भाइ-बहिनी चाहिन्छ । सत्ययुगमा पनि तिमी नै आपसमा भाइ-बहिनी थियौ । त्यसलाई भनिन्छ अद्वैत राजधानी । वहाँ लडाईँ-भगडा केही पनि हुँदैन । तिमी बच्चाहरूलाई हामी ८४ जन्म लिन्छौ भन्ने कुराको पूरा ज्ञान मिलेको छ । जसले ज्यादा भक्ति गरेको छ, त्यसको हिसाब पनि बाबाले बताउनुभएको छ । तिमीले नै शिवको अव्यभिचारी भक्ति गर्न शुरू गर्छौ । फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ । त्यो हो सबै भक्ति । ज्ञान त एउटै हुन्छ । हामीलाई शिवबाबाले पढाउनुहुन्छ भन्ने कुरा तिमी जान्दछौ । यी ब्रह्माले त केही पनि जान्दैनथे । जो ग्रेट-ग्रेट ग्रेन्ड फादर (सबैभन्दा महान् हजुरबुवा) थिए उनी यस समयमा यी बनेका छन् फेरि मालिक बन्छन्, तत् त्वम् । मालिक एउटै त बन्दैन नि । तिमी पनि पुरुषार्थ गर्छौ । यो हो बेहदको स्कूल । यसका शाखाहरू धेरै हुनेछन् । गल्ली-गल्लीमा, घर-घरमा हुनेछन् । भन्छन्— हामीले आफ्नो घरमा चित्र राखेका छौ, मित्र सम्बन्धी आउँछन् भने उनीहरूलाई सम्झाउँछौ । जो यस वृक्षका पातहरू होलान् उनीहरू आउनेछन् । उनीहरूको कल्याणको लागि तिमी गर्छौ । चित्रहरूमा सम्झाउन सजिलो हुनेछ । शास्त्र त धेरै पढेका छन्, अब सबै भुल्नु छ । बाबा हुनुहुन्छ पढाउनेवाला, उहाँले नै सच्चा ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) डेड साइलेन्सको ड्रिल गर्नको लागि यहाँ जे जति यी आँखाबाट देखिन्छ, त्यसलाई देख्नु छैन, देहसहित बुद्धिद्वारा सबैको त्याग गरेर आफ्नो घर र राजधानीको स्मृतिमा रहनु छ ।
- २) आफ्नो चरित्रको रजिस्टर राख्नु छ । पढाइमा कुनै लापरवाही (गफलत) गर्नु छैन । यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा पुरुषोत्तम बन्नु र बनाउनु छ ।

वरदानः— स्वमानको सिटमा स्थित भएर शक्तिहरूलाई आर्डर प्रमाण चलाउनेवाला विशाल बुद्धि भव

आफ्नो विशाल बुद्धिद्वारा सर्व शक्ति रूपी सेवाधारीहरूलाई समयमा कार्यमा लगाऊ । जति पनि टाइटिल डाइरेक्ट परमात्माद्वारा मिलेका छन्, त्यसको नशामा रहने गर । स्वमानको स्थिति रूपी सिटमा सेट रह्यौ भने सर्व शक्तिहरू सेवाको लागि सदा हाजिर अनुभव हुनेछ । तिम्रो आर्डरको प्रतीक्षामा हुनेछन् । त्यसैले वरदान र वर्सालाई कार्यमा लगाऊ । मालिक बन, योगयुक्त बन, युक्तियुक्त सेवा सेवाधारीहरूबाट लियौ भने सदा राजी (प्रसन्न) रहनेछौ । बार-बार गुनासो (अर्जी) गर्नेछैनौ ।

स्लोगनः— संकल्प, श्वास, समय, सम्पत्ति सबै सफल गच्यौ भने सफलता जन्मसिद्ध अधिकार हुनेछ ।